

LIVS LUFTE

Nr 1 2020

Marianne Molin:
"Kallelsen
gjorde
mig jätte-
nervös."

Anna Sköld:
"Kyrkan
behöver
tydlighet"

KANSLIET

Vallgatan 9
281 31 Hässleholm
Tel. 0451- 38 80 70
E-post: sydsverige@efs.nu

NÄSTA NUMMER

Skickas ut i april

OMSLAGSBILD

Kristoffer Lignell

ANSVARIG UTGIVARE

Stefan Svensson

E-post: strefan.svensson@efs.nu

REDAKTÖR

Kristoffer Lignell

Telefon: 0703-801291

E-post: kristoffer.lignell@efs.nu

GÅVOR

OCR 50000001813 till bankgiro: 901-0026

Swishnummer 123 357 80 28

Märk "Sydsverige"

Bankgiro Salt: 5275-8786

Swish Salt: 123 354 77 91

LIVSLUFT.EFSSYD.ORG

EFSSYD.ORG

SALTSYDSVERIGE.NU

Livsluft är en regionstidning om vad som sker i EFS och Salt Sydsverige. EFS är en missionsorganisation inom Svenska kyrkan som vill uppmuntra till personlig tro, mission och bibelbruk. Vi finns över hela landet, uppdelade i organisationer och missionsföreningar. Salt är en självständig kristen barn- och ungdomsorganisation med särskild relation till moderrörelsen EFS och Svenska kyrkan.

Livsluft ges ut i tryck samt på webben. Prenumeration på papperstidningen kostar 275 kr/år.

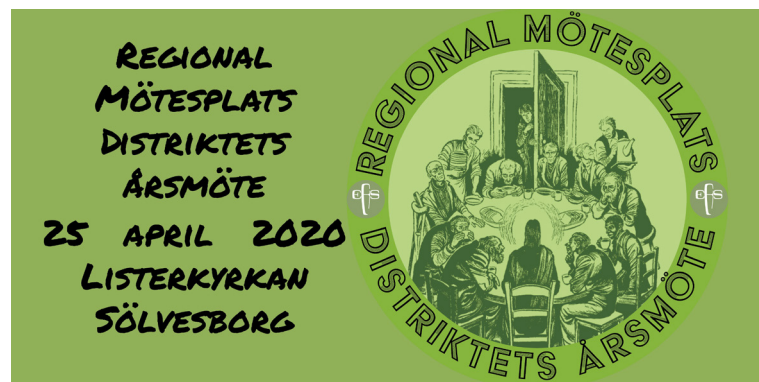
INNEHÅLL

Ledare	3
Vart är vi på väg?	4
Projekt unga vuxna	6
Pulsen på Marianne Molin	8
Hjärtslag Österängs kyrka	10
Lärjungaskolan	13
Hjärteroten	14

Döden skall inte finnas mer, och ingen sorg och ingen klagan och ingen smärta skall finnas mer.

Ty det som en gång var är borta.”

Upp 21:4

Jag har haft förmånen att få arbeta som Salt koordinator, då distriktskonsulent, för Salt och EFS Sydsverige. Det är över två år sedan jag senast arbetade och det känns därför lite märkligt att nu skriva hej och tack för mig. För två år sedan fick vi vårt andra barn och jag har sedan dess varit föräldraledig. Tanken var att komma tillbaka men i höstas valde jag att säga upp mig för att kunna fortsätta att vara hemma med barnen. Att säga upp mig och inte gå vidare till något annat är ett steg i en känslomässig bergochdalbana. Det ligger inte direkt i tiden att säga upp sig för att vara hemma med sina barn, men det behöver man inte bry sig om.

Jag kom till Salt från ett arbete i evenemangsbranschen, ett arbete med stort fokus på yta och perfektion, en atmosfär som inte helt tilltalade mig. Skillnaden i att få arbeta i en kristen organisation var för mig påtaglig. Här handlade det om evighetsperspektivet men också om ungas upplevelser för stunden, vänskaper, glädje och förvandlade liv här och nu. På vår lilla arbetsplats fanns nåd, vi bad tillsammans för tacksägelseämnen och de problem vi stod inför. Att få dela tron med kollegor och arbeta åt samma håll, att vara med och bygga Guds rike här i vår region är fantastiskt att ha varit en del av.

Att arbeta i en organisation innebär självklart utmaningar också. Jag kunde vara frustrerad. Ibland över

att inte ha tid att vidareutveckla utan mest hinna förvalta, att arbetsbördan kunde hopa sig och bli stor eller stundtals svårigheten att hitta folk till de olika evenemangen.

När jag ser på tiden med Salt och EFS kan jag konstatera att jag fick fina år, att jag alltid var gravid och att jag fått möjlighet att lära känna många i vår region och i hela landet. Men framförallt, att bygga Guds rike är något vi gör tillsammans, absolut var och en i de små sammanhang vi befinner oss i, men vi behöver verkligen varandra, i ett större team.

Koordinator-tjänsten har precis blivit omformad och en konfirmation- och lärjungaskoletjänst är skapad och jag är väldigt glad över att Linnea Hidland Ingrup och Jenny Axell nu tillträder dessa. Jag önskar dem stort lycka till och välsignelse i arbetet!

Tack för den tid jag fick på Salt och EFS, tack för det som kanske just du bidrog med. Det har varit givande år. Nu gläder jag mig åt livet med familjen, att få vara med och sprida Guds rike i de sammanhang jag och barnen besöker och att vi i sommar ska få välkomna ännu ett litet liv till vår familj.

FRIDA EWERS avslutade precis sin tjänst som Salt koordinator som hon började 2015.

Vart är vi på väg?

Den frågan ställs ett antal fredagskvällar under hösten och vintern i många svenska hem. Du känner säkert till sammanhanget, taco-buffén skall vara uppäten till kl 20 då "På Spåret" börjar. Ett trevligt och ibland utmanande program på TV, där många familjer tävlar mot varandra och SMS-en duggar tätt om vem som var snabbast på att svara.

Vi hade en något annorlunda tanke i huvudet med rubriken. Därför vill vi berätta vad vi tänker kring vad som händer i Region Syd just nu, och vad som är på gång framöver. Vi är oerhört glada över alla de gemenskaper/föreningar/församlingar som når människor med evangeliet, i vår region.

Vi som har huvudansvaret för ledningen av regionen är dels Lennart Albertsson (50 %), anställd som verksamhetsledare, dels Stefan Svensson (25 %), anställd som vikarierande regional missionsledare. Lennart kommer senast från en roll som VD inom kemiindustrin i Helsingborg medan Stefan avslutat en tjänst som rektor på folkhögskolan i Glimåkra. Jonas Hallabro är nu 50 % teologie student och från 1 mars 50 % präst i S:t Mikael i Ängelholm. På kansliet finns också Margareta Cada (80 %) som organisationssekreterare och Kristoffer Lignell (80 %) som kommunikatör.

Inom kort kommer nästa förstärkning då Linnéa Hidland Ingrup 1 mars börjar som Salt-koordinator. Jenny Axell började den 1 februari att arbeta som konfirmandkoordinator. Vi hälsar både Jenny och Linnéa välkomna till regionen och vårt kansli i Hässleholm. Ni är efterlängade.

Tillsammans med det regionala utskottet har vi inlett arbetet med att ta fram en "strategisk agenda" för det EFS Sydsverige vi önskar se framöver. Vad är det då vi vill se? Första steget var att bestämma vilken bild eller vision som EFS Sydsverige skall sträva mot. Efter flera timmars samtal, bön, diskussion etc. var vi överens om att visionen som beslutats på EFS årskonferens 2018 "*Människor och samhällen förvandlade av Jesus*" också ska bli vår vision. Den är utmanande och den är framförallt nu även vår! Samtidigt behöver den omsättas i praktisk handling för oss alla. Nästa steg är att komma överens om ett fåtal målsättningar för de närmaste 5–10 åren som alla går i visionens riktning. Avslutningsvis vill vi välja några strategier eller verktyg som blir till hjälp att uppfylla dessa mål. Glädjen med detta sätt att arbeta är att vi alla får något att orientera oss efter och att, inte minst, få gemensamma böneämnen. Vi kan då alla se åt vilket håll vi skall titta för att upptäcka hur och när Gud handlar.

Ett par frågor som vi ibland möter är "*vad skall vi ha regionen till?*" eller "*vad gör dom på det regionala kansliet?*". Vi inser behovet av att ge en ram för vad regionen skall göra och inte göra. Hur går det till när vi gör saker som vi tänkt oss att de skall

bli? Detta har lett oss till att skapa tre kärnprocesser som vi vill att alla i regionen känner till och upplever sig trygga med. Vi har landat i tre aktiva verb (Besöka, Arrangera, Stödja) som redan utmanar oss själva till stor del.

Besöka - vi vill besöka missionsföreningar och grupper över en tvåårsperiod, för att samtala om framtidsfrågor, predika, be tillsammans med er och framför allt lyssna till hur er situation ser ut. Målet med besöken är också att hjälpa föreningen/gruppen till ett nästa vägval.

Arrangera - regionen finns till för att samla barn, ungdomar och vuxna till samlingar som bygger upp, utbildar och uppmuntrar. Vi tror att läger är viktiga samlingspunkter som kan bli livsavgörande för många människor. Sänd-kurserna är ett av flera exempel där vi vill samverka med föreningar för att bidra till en nytändning. Riktad - konferens för uppbyggelse och gemensam samling som nästa gång äger rum den 17 oktober 2020 i EFS-kyrkan i Ängelholm. Eftersom många arrangemang är återkommande vill vi rita upp processer för hur dessa skall gå till för att alltid fungera väl. Något att luta sig emot!

Stödja - Ibland blir det bekymmer, där det är bra att blanda in fler att lyssna och kunna agera. Regionen vill vara en bra kraft för alla våra anställda, liksom när en förening står vid ett vägskaal av någon anledning. Vi tror att vi kan vara en resurs både för anställda såväl som föreningar att hantera svårare frågor. En förteckning över olika former av stöd och råd som regionen tillhandahåller kommer att upprättas och kommuniceras.

När regionens ledning och det regionala utskottet

träffades ett dygn i Åhus i mitten av januari, enades vi om några fokusområden för 2020:

Vi vill särskilt satsa på tre föreningar under året; nämligen Eslöv, Karlskrona och United i Malmö. Vår bedömning är att det behövs olika stödsatser här under en tid, av flera anledningar. Dock vill vi försöka besöka ca hälften av regionens övriga missionsföreningar under året och hålla en varm och förtrolig relation levande. Detta är en hög ambitionsnivå, men vi hoppas och tror att den skall visa sig vara realistisk.

Vi vill se till att samtliga medarbetare får varsitt medarbetarsamtal under våren. Det är angeläget att vi som organisation kan ta väl hand om våra anställda och låta dem både hämta krafter och kunna utvecklas i sina tjänster.

Slutligen önskar vi att få se en ekonomi i balans. Vi tycker att det är angeläget att samtliga missionsföreningar är med och bär den gemensamma uppgiften om en region som vill besöka, arrangera och stödja. Tidigare har distriktet räknat med ett bidrag per medlem, men vi har i samråd med regionala utskottet föreslagit att vi skall försöka gå över till ett bidrag från varje förening baserat på bärkraft. Vi tror att några föreningar har det svårt att orka med sin del av ekonomin, medan andra kanske har det lättare. Tänk om vi kan hjälpas åt att bära varandras bördor!

Låt oss stå i bön för en region i Sverige som längtar efter en Gud som dom flesta ännu inte känner till!

LENNART ALBERTSSON är verksamhetsledare och **STEFAN SVENSSON** vikarierande regional missionsledare i EFS Sydsverige.

Projekt unga vuxna

T Kristoffer Lignell
© Kristoffer Lignell

För 15 år sedan pratade ingen om dem. Nu är gruppen **unga vuxna** överallt. Vad har hänt? Vilka är de och varför har kyrkan så svårt att fånga upp dem och få dem att stanna i våra gemenskaper? För två år sedan tillsatte EFS Sydsverige en projektjänst för att börja arbeta med de här frågorna. Nu är projektet slut och Livsluft sitter ner med Anna Sköld för att sammanfatta två års arbete med unga vuxna.

För Anna Sköld började det utanför Uppsala. Hon arbetade med hästar men kände att det var något som saknades.

- Jag har alltid velat jobba utåtriktat med nysatnsingar och med människor som vill nåt. Jag kontaktade två regionala missionsledare, Mikael Landgren i Västsverige och Jonas Hallabro i Sydsverige och frågade om de hade något. Efter ett tag hörde Jonas av sig och berättade att verksamhetsutskottet börjat fundera på att göra något kring unga vuxna. De hade känt att Salt inte hade utrymme att arbeta med den målgruppen och att de försvinner från EFS. Jag fick några punkter att utgå ifrån: Inspirera, utrusta, samla och nyplantera. Det hela lät spännande så jag flyttade hit.

En inledande utmaning är att definiera gruppen "unga vuxna". Inom EFS pratar man om 19-35 åringar som unga vuxna. Andra sträcker sig till 39 år. Man kan fråga sig om det är relevant att tala om en så spretig grupp? Vad är det som förenar en 19 åring med en 39 åring?

- De flesta som kommer på EFS konferens Livsväg är mellan 22-27 år. Sen kommer de äldre också.

Det är stor skillnad på att vara 30 år och singel eller gift och ha familj.

Varför pratar vi så mycket om unga vuxna idag? För 15 år sen pratade nästan ingen om det.

- Salt arbetar med unga upp till 25 år men har märkt att de bara når de som är upp till 20 år. Förr pratade man mer om studenter och den gruppen arbetade Credo och Ny generation mot. Man märkte dock att den här åldersgruppen ofta hade svårt att hitta in i kyrkan och lämnade. Sen handlar det också om att titta bakåt. Jag tror att EFS är bra på att samla ungdomar i sina arbeten. Men sen är frågan hur man lyckas utrusta och inspirerar till vidare kristet liv?

Det är alltså också en fråga om hur vårt barn- och ungdomsarbete ser ut? Vad vi har fostrat för unga vuxna?

- Jag har träffat många unga vuxna som inte har blivit rustade för den verklighet de möter i samhälle eller på universitetet. Samtidigt hänger inte allt på oss. Till slut är det upp till var och en vad man väljer att göra. Det är också slutligen upp till vad Gud gör i en människas liv. Det finns många

olika anledningar till att människor försvinner från kyrkan, psykologiska och sociallogiska förklaringar. Människor går igenom olika faser i livet och tron.

Samtidigt så har den värld som unga vuxna lever i förändrats snabbt. Det som fungerat länge i ungdomsarbetet kanske inte funkar helt plötsligt. Kan man göra nåt åt det?

- Kanske har kyrkan inte hängit med. Vi behöver både lyssna in och se vad som behövs. Jag tror att det är viktigt att en förening har riktning och vision oavsett vilken grupp man jobbar mot. Den riktningen tror jag kyrkor överlag tappar. Det finns sällan en tillämpning av undervisningen för hur det ser ut i samhället idag. Man säger bara vad Jesus säger men ger ingen tillämpning. Kyrkan behöver vara tydligare. De stora megakyrkorna har ju extrema tillämpningar i mycket. Deras undervisning är ju nästan lifecoaching till slut. Där fungerar det på ett annat sätt, och då kommer unga vuxna också.

Vad är viktigt för unga vuxna idag?

- Apologetik, att kunna försvara tron. Det har framför allt Credo jobbat mycket med. Sexualitet och samlevnad är också viktiga. Lötenkyrkan har satt igång ett unga vuxna-arbete där man inspirerats av material från USA med rena bibelstudier kring svåra bibelställen. Jag tror att vi behöver tillämpning och större bibelförankring i våra föreningar. Något som är grundläggande för unga vuxna är ärlighet. När det blir fjantigt eller när man försöker vara människor till lags då tror jag många drar sig undan. Unga vuxna ställer väldigt raka frågor och då måste det finnas sammanhang som kan svara på de frågorna, då blir det ärligt och då kommer de. Sen det viktigaste av allt kommer alltid vara en levande gemenskap, alltså där det både finns lära och andefyllt liv.

Vad har varit det roligaste med projektet?

- Framförallt att arbeta med konferensen Livsväg. Sen har det varit kul att väcka frågan kring unga vuxna och fråga: *var är era unga vuxna?* Det har också varit roligt att få blicka in i olika sammanhang i Skåne. Det har varit lärorikt.

Vad ser du som utmaningarna för EFS?

- Jag tror att det finns många unga vuxna som inte känner igen sig i EFS. Precis som jag upplever att man lever två andliga liv. Man har sin gudstjänst och församlingsgemenskap och man går till sin hemgrupp. Resten av dagarna lyssnar man på undervisning från andra delar av världen och man

lyssnar på lovsång som man inte sjunger i sin gemenskap på söndagarna. Jag tar input från andras delar av den världsvida kyrkan men jag önskar att inputen från EFS var lite större. Unga vuxna kanske går på söndagen med de motiveras nog i stor grad av vision, det som förenar och ett klart budskap. Detta bör de flesta gemenskaperna jobba med.

Men det är väl i princip omöjligt för varje förening att konkurrera med det bästa som finns runt om i världen och som samtidigt finns tillgängligt för alla? Vad kan vi förändra och vad måste vi acceptera?

- På ett sätt måste vi acceptera att det är så men gudstjänstlivet inom EFS måste förändras om vi ska behålla unga vuxna. Vi ska inte behöva känna att vi måste dra till Hillsong för att kunna tillbe på det sättet vi vill. Hur är vi relevanta i att utrusta med undervisning till ett liv i tillbedjan? Jag tror samtidigt att det är jätteviktigt att vara stolt över det man gör och tror på som lokal förening. Det är lätt att det blir slentrian. EFS har en tendens att bli så ursäktande ibland. Sen samlas unga vuxna också på olika sätt idag och där kanske kyrkan behöver tänka lite nytt. Men det är en jättesvår grupp att jobba med på det sättet att de har så olika behov och krav.

Så hur ser en väg framåt ut?

- Man behöver börja med ett lokalt arbete med den här målgruppen som kanske också är utanför gudstjänstlivet. Det är viktigt att föreningarna arbetar tillsammans för att skapa mötesplatser för unga vuxna men också att det finns lokala gemenskaper som bär unga vuxna grupper.

ANNA SKÖLD har under två år arbetat med ett projekt kring unga vuxna i EFS Sydsvetrike. Projektet avslutades vid årsskiftet.

Marianne Molin:

”Kallelsen gjorde mig jättenervös.”

För vissa kommer kallelsen till särskild tjänst i Kristi kyrka tidigt. För andra tar det tid. För vissa är det en bekräftelse på något man alltid vetat. För andra kan det skrämma. Men varje sann kallelse kommer tillbaka och lämnar efter sig en frid. Livsluft träffar Marianne Molin, samarbetskyrkopräst i Västerkyrkan i Hässleholm och talar om den nya tjänsten, kallelsen präst och om att vara kyrka idag.

Marianne är 44 år gammal och uppväxt i Vinslöv. Sedan 20 år tillbaka är hon, maken Mattias och deras fyra barn bosatta i Sösdala där Tureholmskyrkan, en Equmeniaförsamling, varit deras andliga hem.

- Familjen och maken är fortfarande med i församlingen där Mattias är ordförande och barnen har valt att konfirmeras där. Det var kallelsen till präst som gjorde att jag lämnade. Har aldrig varit aktuellt att bli pastor utan det var så tydligt att det var präst jag skulle bli. Även om jag inte är med längre har jag fått stöttning från församlingen i min kallelse. Jag ser det som en fördel att ha erfarenhet av mer än Svenska kyrkan med tanke på det ekumeniska tänket som jag tycker vi behöver mer av.

Vägen fram till att omfamna prästkallelsen var dock inte spikrak.

- Jag har länge känt en längtan att jobba i kyrkan men inte som präst. Jag är utbildad fritidspedagog och innan det funderade jag på att bli diakon. Som fritidspedagog jobbade jag först i kommunen i Sösdala och varvade det med föräldraledighet. Efter ett tag kände jag att jag ville något mer. I församlingen i Sösdala blev en tjänst i barnverksamheten ledig som jag sökte och fick och där arbetade jag rätt så länge.

Arbetet med konfirmander gav mersmak och hon sökte in på Helsingborgs folkhögskola för att läsa Svenska kyrkans grundkurs på Helsingborgs folkhögskola.

- Under den här kursen kom det ett tilltal eller frå-

ga om jag inte skulle bli präst och den släppte mig inte. Jag blev jättenervös och orolig. Det var ingen skön känsla och det kändes osäkert att bara tänka tanken att bli präst. Att säga det var svårt, till och med till min man! Tanken att bli präst tog ett bra tag att kunna formulera och säga högt. Men det släppte inte så jag tänkte att jag får pröva det och ta ett steg i taget. Jag tog kontakt med stiftet och sökte in på universitet. Det var skönt när jag skickat in ansökan, då låg beslutet inte i mina händer. Jag fick lämna över det till Gud. Sen blev jag antagen. Jag har vuxit in i kallet på något vis. Jag har fått göra det till mitt.

Heltidsstudierna i Lund var utmanande för en fy-rabarnsmamma boende i Sösdala. Men stöttning hemifrån och fördelarna av att ha livserfarenhet och disciplin från arbetslivet gjorde att hon fullgjorde studierna och prästvigdes sommaren 2018 i Lunds domkyrka. Adjunksåret gjorde hon i Sölvesborg. Det var ett bra år även om resandet tog på krafterna. När det var dags att söka jobb sökte hon efter något närmare hemmet.

På omvägar fick hon veta att de behövdes en vikarie i sjukhuskyrkan i Hässleholm. Hon sökte och fick tjänsten. Men redan innan hon började blev tjänsten i Västerkyrkan ledig och hon sökte.

- Närheten till Sösdala och det ekumeniska tänket, samt att jag kände till församlingen och kände mig hemma fick mig att söka tjänsten i Västerkyrkan.

I juni 2019 började Marianne som samarbetskyrkopräst i Västerkyrkan men arbetade under hösten både i Västerkyrkan och som sjukhuspräst.

tar om Gud, vilka begrepp jag använder, han eller hon. Hon är svårt att säga för mig även om jag tänker på Gud som könlös. Det blir oftare han men jag säger nog "Gud" fler gånger än förr. Jag tycker det är spännande det här med Gudsbilder, en modern gudsbild, hur skulle den se ut?

Hon är tacksam för erfarenheterna från Equmeniakyrkan, inte minst det självklara ideella engagemanget som också är naturligt i EFS.

- Jag har aldrig tänkt att kyrkan är de anställda utan att kyrkan är allihopa, det tänket har jag med mig. I Västerkyrkan finn många engagerade lekmän, grupper och ett gudstjänst-driv. Det är en levande församling. Just nu funderar vi på hur vi kan bli mer av en stadsdelsförsamling i Hässleholm.

Vad har Västerkyrkan och kyrkan i Sverige för utmaningar?

- Att möta människor där de är. Jag tycker att det är en annan ton idag när man pratar om kyrkan i allmänhet. Förr kunde man kanske skämmas lite för att man gick i kyrkan. Nu tycker jag man kan vara mer öppen med det utan att det är nåt konstigt. Det gör också att det är lättare att prata om Gud och tron. Den öppenheten måste vi möta som kyrka. Att begränsa Gud, det är jag rädd för att göra. Vi behöver öppna upp istället.

Hur undviker du att begränsa Gud och istället öppna upp?

- Jag funderar ibland på hur jag pra-

- Att vara Kristi kropp och Kristi händer på jorden. Jag är mycket för det vardagliga mötet med Gud. Det är viktigt för mig att få känna och erfara Gud i vardagen. Det är på nåt sätt det som är det stora. Om man tänker Gud som allsmäktig eller den största makten i min vardag så kan han hjälpa mig. Det lilla blir det stora, att hitta nycklarna när man ska iväg.

Hur gör du själv för att påminna dig om Gud i vardagen?

- Jag har gärna frälsarkransen på mig som en påminnelse om bönen.

Hur skulle du önska att människor utanför kyrkan i Hässleholm skulle känna igen en Jesu lärjunge?

- Någon som knackar på hos någon som är ensam och behöver någon att prata med. Någon som har tid, kanske lite utöver det vanliga. Någon som stannar upp.

Vad är kyrkans uppgift i världen?

MARIANNE MOLIN är samarbetskyrkopräst i Västerkyrkan i Hässleholm, en samarbetskyrka mellan Svenska kyrkan och EFS.

Österängs kyrka

Kristoffer Lignell

Kristoffer Lignell

Mörkret har redan börjat lägga sig när jag åker genom Kristianstad. Ibland känns det som om samma skymning går ner över kyrkan i vår del av världen. När den känslan kommer behöver vi komma till platser som Österängs kyrka, en gemenskap som gör sitt för att reflektera världens ljus.

År 1983 flyttade EFS föreningen i Kristianstad från centrum till bostadsområdet Kulltorp. Gudstjänsterna firades i en fritidslokal men planerna fanns på bygga nytt. 400 meter därifrån fanns dock redan Österängs kyrka som inte ens hade tio år på nacken. Varför inte göra något tillsammans med Svenska kyrkan? Det blev år 1985 inledning på ett samarbete som varken är eller har varit friktionsfritt men som onekligen burit frukt.

Österängs kyrka är en samverkanskyrka mellan Svenska kyrkan och EFS. Det som skiljer från en samarbetskyrka är att man inte har en samarbetskyrkopräst med speciellt ansvar för Österängs kyrkan. Calle Jensen är präst i pastoratet och är den som är mest regelbunden i kyrkan med visst ansvar för vuxenverksamheten. Han berättar att det ibland är lite tungrott.

- Jag skall, i vuxenverksamheten, ta ett ansvar för samverkan med EFS men jag har inte samma mandat som en distriktspräst. Jag måste lämna de flesta frågor vidare till kyrkoherden innan beslut kan fattas. Det är nog lite mer komplicerat här än i vissa samarbetskyrkor där man har en samarbetskyrkopräst som har mandat att fatta beslut, visst budgetansvar och som kanske sitter med i en ledningsgrupp i pastoratet.

- Att det funkar så bra som det gör hänger mer på person än funktion, det är avhängigt att Calle och Uffe ser detta som sin kyrka säger Margaretha "Maggan" Arvidsson, ordförande i EFS-föreningen. I praktiken är Calle "vår präst", den som är ansvarig.

Ulf Åkesson Lefler, musiker i pastoratet och församlingen lägger till:

- Man kan säga att om man håller sig inom ramar så är det ingen som protesterar och det har vi väl gjort hittills. Alla svarar med ett igenkännande skrat

Vi skrattar en hel del under vårt samtal, Calle, Uffe, Maggan, jag och Ulrika Norberg från Barnkyrkan.

Calle Jensen fyller i:

- Här finns många människor med god vilja och man vill tolka väl, det betyder väldigt mycket när det är lite komplicerat. Sen lär man sig hitta vägar och göra det enklaste och inte lägga för mycket energi på oviktigt saker. Det hjälper också att vi befinner oss i en ganska positiv fas just nu, varje söndag är det någon ny som kommer. Inte minst i barnkyrkan där vi ser många nya barn. Det är

också den enda barnverksamheten på gudstjänsttid i hela kontraktet. Det är ju de som åker några mil hit med barnen bara för att det är det enda stället där det erbjuds en sådan verksamhet. Då får vi se att vi har ett stort ansvar.

- Vi är stolta och glada över vår Barnkyrka! Skattenmaterialet är jättebra och familjegudstjänsterna är idag minst lika roliga för oss äldre med en väldigt levande form, säger Maggan.

Det är inte bara de själva som är glada över det som sker. Uffe berättar:

- När biskop Johan Tyrberg var på visitation så var det nästan pinsamt. Präster, musiker och anställda från andra församlingar i kontraktet lyfte fram bra saker som händer här. Vi får mycket credd utifrån!

- Jag är jätteglad att det här en kyrka där vi ser många präster i på söndagsgudstjänsten, här är alltid två till fyra präster, säger Maggan och Ulrika fyller i:

- Vi har även en präst som är ledare i barnkyrkan som går hit med sina barn.

Just gudstjänsten och kyrkorummet är något man arbetat mycket med. Under en Skattengudstjänst med te-

mat *Att bygga Guds rike* tog Ulrika fram lego och barnen fick sitta framme vid altaret och bygga.

- Jag blev starkt berörd av de som inte lämnade den stationen trots att tiden var slut, utan satt kvar och fortsatte bygga. Då uppstod en längtan att ha det i en vanlig gudstjänst också. Detta sammanföll också med att biskop Johan var här och talade om behovet av att hitta fler konkreta saker i gudstjänsten än ljuständningen. Så nu kan jag luta mig mot biskopen och säga, vi kör lego här på söndagen! säger Calle och skrattar.

Calle återkommer till gudstjänstrummet som "alla generationers rum" där församlingen får mötas över generationerna.

- För oss innebar det att vi var tvungna att kapa altaret så det blev lägre så att barnen kunde duka altaret. Vi var också tvungna att kapa dopfunten.

Församlingen har fyra olika gudstjänstformer som man alternerar mellan. Högmässa, mässan som inte följer högmässans ordning, traditionell gudstjänst utan mässa och lovsångsgudstjänst. Olika bönestationer finns med som ljuständning, skriva böner, bygga lego, lämna ifrån sig stenar, nattvardsutdelandet och dopfunten.

- En del tycker det är väldigt skönt med stationer även om man själv inte vill gå runt, att kunna sitta kvar och att det är lite uppluckrat och rörelse. Det är också bra för de som kanske inte vill gå fram och ta emot gåvorna att kunna gå till en annan station säger Ulrika.

Förra året var församlingen, som är med i regionens Sändkurs, på besök i Holy Trinity Brompton i London.

- Det har varit väldigt positivt! Speciellt att ha avsatt tid för att prata om det vi har och det vi gör. Holy Trinity Brompton blev vi mest fascinerade av.

Vissa grejer tog de rakt av från HTB, som tröjorna med texten "Let's talk"

Ulrika Norberg, ansvarig för Barnkyrkan

som några bär före gudstjänsten och under kyrkfi-
kat. Det signalerar att de finns tillgänglig för den
som är ny eller vill prata. En annan sak de testar är
att ha fikamingel innan gudstjänsten. För vissa är
det skönt att ha något att hålla i och det underlättar
samtalen om man kommer tidigt.

Österängs kyrka är en församling med låga trösk-
lar och som månar om gemenskapen. Det är något
som sitter i väggarna. Maggan berättar om den för-
re medlemmen Lennart Nilsson:

- I sin krafts dagar var han en person som hälsade
på alla. Om man ville bli hälsad på eller sedd så blev
man det. Han hälsade på de som kom sist och de
som gick först. Den tradition har flera följt efter.
Lokalen i sig är också byggd för att kunna röra sig
i och se varandra. Sen finns det människor som vi
missat ändå men det är mänskligt.

Uffe fortsätter:

- Om man är en människa som vill ha relationer är
det här ett perfekt ställe. Är man inte den typen av
människa då är det skönare att gå i Heliga Trefal-
dighetskyrkan om man vill höra Guds ord och vara
med i psalmsången. Vi har en lokal som fångar de
som vill ha det som en mötesplats. De som går hit
och vill vara lite anonyma är inte bekväma här.

De låga trösklarna är bra på många sätt men är ock-
så en utmaning berättar Calle:

- Det innebär att det är väldigt lätt att komma in

och det är väldigt lätt att gå ut. Det har varit ibland
att man känt att var är den personen som kom nå-
gra gånger men som inte kommer längre. Hade alla
dessa stannat kvar hade inte byggnaden räckt till!
Men vi får hoppas att vi sänt dem vidare någon an-
nanstans.

Många människor rör sig i de olika verksamheter-
na. EFS föreningen har cirka 60 medlemmar som
börjar komma upp i åren.

- De vi är allra mest tacksamma för det är de pigga
70-75 åringarna som fortfarande är entusiastiska,
visionära och har energi så det sprutar. Utan dom
hade vi knappt haft det vi har, säger Maggan.

Det viktiga är inte att det står EFS på pappret utan
att människor får möta Jesus. Detsamma gäller vis-
sa verksamheter.

- Jag så tacksam för de ungdomarna vi har här som
inte riktigt orkar med en ungdomsgrupp för de
har så många andra engagemang. Men de vill ändå
komma hit på söndagen och när de kommer hit
kan de tänka sig att hjälpa till. En tar hand om pro-
jektorn, en hjälper gärna till med kyrkkaffet, nån
annan kan tänka sig läsa en text eller tar med sitt
instrument och spelar till psalmerna och vissa hjäl-
per till vid kommunionen. Jag tycker det är gott att
de vill komma och vara med även om de inte orkar
med en tonårsgrupp som har varit ambitionen be-
rättat Calle.

I våras växte det fram en tanke hos de här ungd-
omarna att uppmana de som kommer till kyrkan att
be för vissa saker. Lösningen blev att man satte upp
en whiteboard där man fick skriva upp sina böne-
ämnen. Varje söndag suddas den och så börjar vi
om varje vecka.

Kakorna som vi fikar på är ett annat exempel på
initiativ från ungdomarna i församlingen. De frå-
gade om de inte kunde få göra något för de boende
på Österängsgården, äldreboendet i närheten. Så de
bakade och bjöd på fika.

- Det ger de gamla hopp om att det finns unga som
tänker på dom och som omsätter detta i handling
säger Calle.

När jag lämnar Kristianstad gör jag det fylld av
hopp och glädje. Österängs kyrka bär en längtan
som smittar av sig. Här finns en gemenskap som
står trygga i sin historia och samtid, som inte är
rädda att testa nya saker. En levande församling
som fler borde få inspireras av.

I snart tio år har EFS och Salt Sydsverige samlat människor till Lärjungaskolan. Det är och har varit en plats där många fått fördjupa sitt liv med Gud och varit ett första steg in i tjänst som ledare och bedjare. I höstas var Anna Sköld ansvarig och skriver här en rapport från höstens lärjungaskola.

Under hösten 2019 fick jag leda lärjungaskolan vilket var riktigt roligt och lärorikt. Terminens tre träffar hölls på EFS-gården Åsljunga och olika gästföreläsare kom och undervisade.

Fredagskvällarna innehåller alltid mycket gemenskap följt av ett kortare bibelstudium och bön. Eftersom det är just en lärjungaskola blev det viktigt för mig att försöka få in bön och samtal om tron på ett sätt som inte var alltför teoretiskt. Ett sätt att åstadkomma detta var att vi tog promenader och pratade om livet och tron. Det var också ett sätt att låta tron och den teologiska reflektionen vara en del av vardagen och inte bara aktuellt när vi stillar oss inför en andakt.

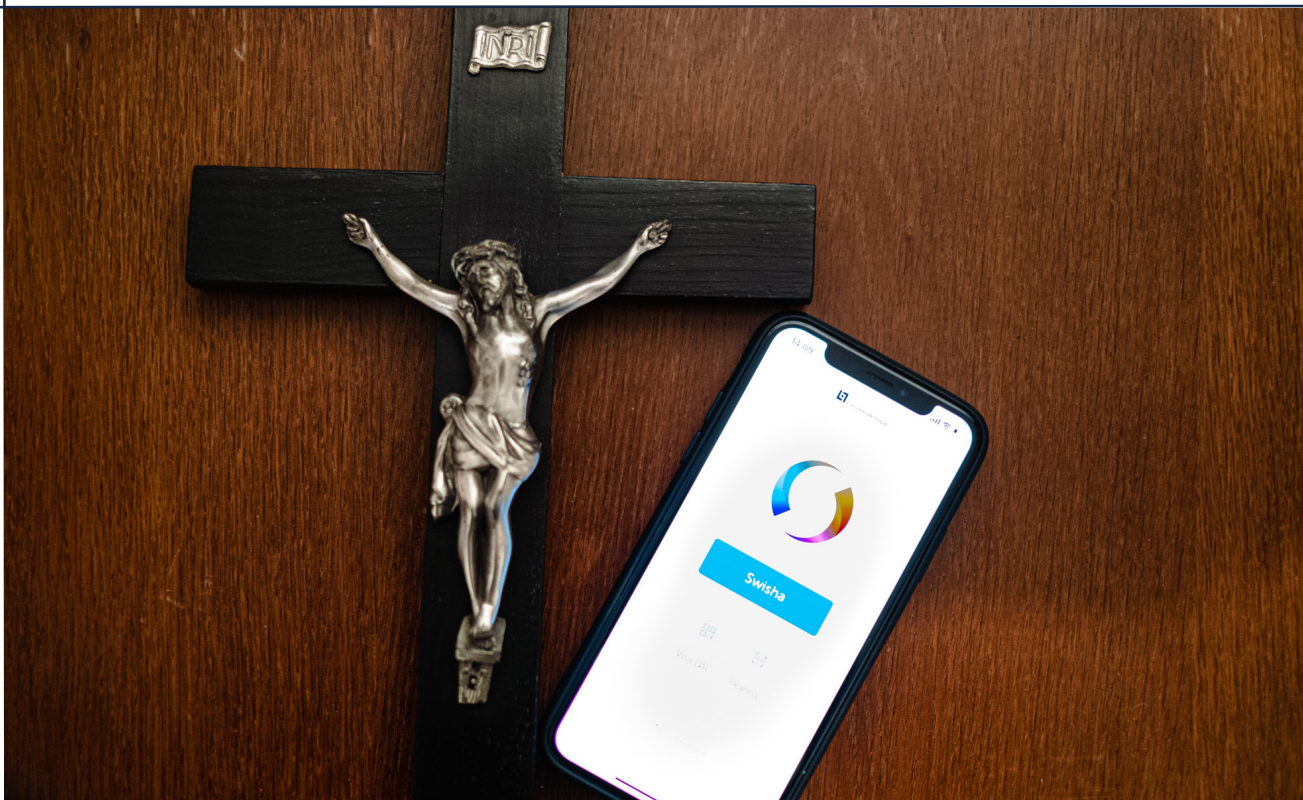
Under terminens första träff kom Jonas Nordén på besök och undervisade om Bibeln. Kvällen innan hade vi haft ett kort bibelstudium om den blinde mannen som Jesus frågar: Vad vill du att jag ska

göra för dig? Vad hade du svarat? Jonas fick frågan och runt matbordet fick vi svaret.

Nästa träff handlade om identitet och ledarskap, Nelly Gustafsson, teamare, och Iza Jönsson från EFS-kyrkan Helsingborg, undervisade och diskuterade med oss om hur man leder rätt. Sista träffen hade temat kristen livsstil och Christoffer och Daniella Kullenberg var gäster. Vi fick ställa oss frågan om vad som skiljer en kristens livsstil från en icke-kristen livsstil? Finns det någon skillnad idag i vårt samhälle? Kallelse, sändning, helgelse och slutligen mission blev de stora hållpunkterna för att svara på detta.

Jag hoppas att fler tar chansen att gå lärjungaskolan! Följ med och samtala, väx, lär dig nya saker och bidra med din personlighet och det Gud har gjort i ditt liv.

Vad kan givandet ge?

Kanske har du under åren, vid en gudstjänst, hört ett och annat så kallat kollekttal. I sina bästa stunder kan mötesledaren, eller någon annan utsedd, måla en bild så pass dramatisk och angelägen att du tar upp plånboken eller mobil-swishen och ger ett belopp som går en bit utöver vad du egentligen hade tänkt ge. Du har blivit berörd av det som sagts och väljer att omedelbart ge respons. Det är något väldigt fint och vackert. Att få bli berörd och att också få möjlighet att agera i enlighet med detta skapar en skön känsla, ett välbefinnande.

Frågor som jag då tvingas ställa är: måste det till ett eldigt kollekttal för att jag skall ge mer än vanligt? Vad händer de gånger när kollektalet är något mer lågmält och vanligt, i stil med ”idag går kollekten till kyrkans egen verksamhet – givandet är något helt frivilligt...”? Är vårt givande i mycket styrt av känslor i stunden och beroende av stimuli utifrån eller är det integrerat i våra liv som en medveten del av vår längtan efter ett lärjungaskap? Att vid enskilda tillfällen kunna bli berörd av någons nöd är verkligen en frukt av Anden, men när givandet blir en del av min livspuls, ett ständigt flöde, då hjälper det till att skapa tillit och att ge uthållighet till något som annars inte hade kunnat hända.

Samtidigt väcks också andra frågor. Dessa kan vara kopplade till vår gudsbild. Är givandet något som jag gör för att jag måste, en sorts lag? Kräver Gud detta av mig eller ger jag av ren och skär frihet?

Givandet är inte något specifikt och exklusivt ämne, egentligen lika lite som bönen, gudstjänsten, nådegåvor eller olika tjänster. Givandet är, precis som medbönen, en möjlighet att sätta Gud först. Att på ett synligt sätt bekänna sin tillhörighet till Gud och till Kristi kropp. Ett möte med den korsfäste och uppståndne är att få möta sig själv och inse sitt beroende av Honom. Givandet blir då ett sätt att lovsjunga Gud, en möjlighet att inte låta pengarna få leva ett eget liv i skymundan. Ett exempel på en sådan lovsång är att låta månadens först betalda räkning på något sätt gå till Gud.

Bibeln talar på olika sätt om givande, men främst ser vi på flera ställen i Moseböckerna att det talas om tionde i olika former. Även profeten Malaki lyfter fram tiondet som ett sätt att skapa förväntan på vad Gud skall göra med det vi ger. Mal 3:10: ”För in allt tionde i förrådshuset, så att det finns mat i mitt hus. Pröva mig nu i detta, säger Herren Sebaot, om jag inte kommer att öppna för er himlens fönster och låta välsignelse strömma ut över er i rikt mått”.

I Johannesevangeliet sjätte kapitel läser vi om en pojke som valde att inte behålla sin mat för sig själv utan att i tro och förväntan ge hela sin matsäck till Jesus, även om det bara var två fiskar och fem bröd. Det är mycket jag inte förstår i den här berättelsen, men nyckeln är att ge av det jag har för att Gud skall kunna låta det växa till något betydligt större. Ofta är vårt givande mindre än vad vi tror. Tio procent av nettoinkomsten är ett befriande tydligt sätt att sätta Gud överst i min ekonomi. Det märks i plånboken för de flesta och skapar en ny förväntan – vad skall Gud göra med detta? Har du inte provat på detta så är mitt råd att börja med att bestämma en procent-sats och hålla den över en längre tid. Procenträkning är således en av många bibliska principer!

I andra ändan av givandet finns dessutom mottagaren. Det kan vara en människa i nöd, en organisation som hjälper människor som råkat ut för en katastrof eller en förening vilken längtar efter att få se fler människor ”bli förvandlade av Jesus”. Ofta när människor möts och skall dela en dröm eller vision visar sig snart behovet av att bygga något robust och uthålligt. Vi vill inte att vår verksamhet skall fungera ena dagen medan vi nästa dag tvingas dra ner och byta kurs. Ganska ofta, för att inte säga nästan alltid, uppstår då ett behov av pengar. Ibland känner vi behov av att anställa för att kunna bygga en verksamhet som kontinuerligt erbjuder något för barn och ungdomar, teologisk fördjupning och undervisning, förvaltande av sakramenten, diakoni eller på en gård som tar emot människor till uppskattade och minnesrika läger. Anställningar och tjänster kostar mycket pengar. De kräver att ett flertal människor enas om att ge till detta över tid.

Att sitta i en ledande ansvarsposition i en kyrka till vilken många ger pengar är att få ta emot ett förtroende som gör att man stärks i sitt ledarskap. Styrelsen, ordföranden och kassören börjar gå vägar som man kanske aldrig skulle vågat gå annars. En tro föds till att måla visionen med än större penseldrag. *Nu kanske vi nu skulle våga att ....?* Du kan få vara med om att sätta fart på den här processen genom att ge mer än vad någon förväntar. Kan det vara klokt att genom ett ökat givande sätta lite press på ledningen i föreningen? En förväntan på vad som kan hända – en ny sorts tillit till människor, men framför allt till Gud.

Vad kan givandet ge egentligen? Det finns således många svar på den frågan och vi har här snuddat vid några. En lovsång till Gud, att få visa andra sitt

förtroende, möjligheten till en växande och frimodig kyrka och att få ge till verkliga behov.

Jag har i dessa fyra artiklar försökt belysa några aspekter av vår ekonomi. Bibeln rymmer fler än dessa, men det är ändå en början. Vi har sett att Bibeln ofta talar om pengar, och att detta med stor säkerhet beror på den brottnings mellan Gud och mammon som Jesus undervisar om. Pengar är inte luktfria, som man sa förr, utan finns mitt i ett andligt kraftfält där vi slits åt olika håll. Vi har försökt förstå att förvaltare inte ställs mot utveckling utan mot ägarskap. Att vi får vara ägare av egendom är ett generöst sätt av Gud att ge oss möjlighet att se på förvaltande med ägarens (Guds) ögon. Vi har tittat på Jesus eget förhållnings-sätt till pengar och att han, likt upplevelsen med änk-an, berörs av vårt givande. Slutligen har vi sett på några goda skäl till att ge, eller att öka vårt givande.

Ta gärna en stund med Bibeln och läs ord som du upplever angelägna när det gäller din egen ekonomi. Begrunda vad detta säger dig om ditt framtida givande.

Lennarts bok *Gud om pengar* finns att beställa på efs hemsida: <https://shop.efs.nu/produkt/gud-om-pengar/>

LENNART ALBERTSSON är verksamhetsledare i EFS Sydsverige. Han utkom under år 2019 med boken ”Gud om pengar”.

Om adressen är felaktig, var god sänd rätt adress till Livsluft c/o EFS Sydsverige
Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm

PÅ GÅNG I REGIONEN

7-9 februari
Bibelhelg med Evalotta Kjellberg, Pärup

9 februari kl 10:00
Områdesgudstjänst 10:00,
EFS-gården Åsljunga

9 februari kl. 18:00
Gospelmässa, GA-kyrkan Helsingborg

14 -22 februari
Åre 2020

15-16 februari
Lovsångshelg, EFS-kyrkan Hörby

15 februari kl. 18:00
Gemenskapskväll,
EFS Betania Staffanstorp

17 februari kl. 18:30 Studiecirkel
"Möte med Apostlagärningarna",

S:t Mikael Ängelholm

25 februari kl. 17:30
Bibelstudium,
EFS Betania Staffanstorp

29 februari-1 mars
Bibelhelg med KG Larsson, EFS-kyrkan
Hörby

29 februari kl. 09:00
Kvinnofrukost, Listerkyrkan

2 mars kl. 14:00
Café Tanzania, EFS Betania Staffanstorp

6-8 mars Winterlight,
EFS-gården Åsljunga

13-15 mars
Möteshelg med Arne G Skagen: Äntligen
Måndag, EFS-kyrkan Helsingborg

LÄS MER PÅ EFSSYD.ORG
OCH SALTSYDSVERIGE.NU

EFS GÅRDEN
Åsljunga
Idyllen vid sjön

Områdesgudstjänst - 10:00 9 feb.
Winterlight 6 - 8 mars
Bibeldagar 25 - 29 mars

info@efsgarden.com 0435-46 00 54

Rådgivaren AB rekommenderar:

Bouppteckning eller
framtidfullmakt:

Sven-Göran Arnoldsson
sg@botes.se, 0703-704284

Garage:

www.bjorlidens.se

Kyrkor:

www.falkvikskyrkan.se
www.kyrktoorget.se/listerkyrkan
www.mollebackskyrkan.se

GE EN GÅVA

Bankgiro: 900-9903
Swish gåvor: 123 357 80 28
Swish övrigt: 123 626 85 93
Märk gåvan: Sydsverige

Bankgiro Salt: 5275-8786
Swish Salt: 123 354 77 91